

„...mindenki addig él, amíg emlékeznek rá!”

1957 őszén a Fővárosi Operettszínház tagja lettem. A Blaha Lujza Kamaraszínházban játszottam, ahol 1957. október 23-án gyertyát gyújtottam az öltözőmben, és egy csokor virágot helyeztem az asztalra. Többen figyelmeztettek, hogy ne tegyem, ebből bajom lesz, tüntessem el, amíg lehet, de nem tettem!

A feljelentés nem maradt el. Először csak a színház pártirodáján foglalkoztak az ügyemmel, nagyon barátian, humánusan igyekeztek megoldást találni, és húzták az időt. Nem így a névtelen feljelentő! Ő nem nyugodott bele a botrány nélküli megoldásba. A kerületi pártszervezethez fordult azonnali intézkedésért. Behívatlak, noha soha nem voltam párttag, felelősségre vontak, fenyegettek, én nyugodtan közöltem, hogy nem egy, hanem két gyertyát vásároltam és két csokor virágot, a másikat a Rókus kápolnánál tettem le, emlékezve az elhunytakra. Ez már sok volt! A hetek múltak. Eközben megjelent rólam egy címlapfotó a Színházi Lap ünnepi számában, ahol gyertyát gyújtok a karácsonyfán 1957-ben. Ez volt aztán a megbocsáthatatlan nagy bűn! A lap főszerkesztőjének azonnali hatállyal felmondtak, a fotóművésznek ugyancsak (...)

1958 januárjában kilakoltatás előtt álltunk. A felszólítás dörgedelmes volt és végleges. Már nem volt mit eladnunk vagy zálogba tennünk, kölcsönt senkitől sem kérhettünk, hiszen még a reménye sem volt meg annak, hogy belátható időn belül vissza tudjuk fizetni. Ekkor Fényes Szabolcs, az igazgatóm üzent, hogy beszélni szeretne mindkettőnkkel. Nem kevesebbet mondott, mint hogy feleségével, Csikós Rózsikával segíteni szeretnének, de ők csak anyagilag tudnak mellénk állni; kérték, fogadjuk el a felkínált összeget, és majd részletekben visszaadjuk, ráér! Nem volt módunk tiltakozni, az utolsó pillanatban jött a segítség, és főleg önként, még elismervényt sem fogadtak el! (...)

1958 tavaszán már a minisztériumban volt a gyertyagyújtási ügyem, ott került napirendre egy országos színházigazgatói értekezleten (...) A botrány hatalmas hullámokat kavart, mert ekkorra már úgy elmérgesedett a helyzet, hogy nehéz volt féken tartani az indulatokat. Major Tamás ingerülten jelentette ki, hogy ellenséges, impertinens magatartásom miatt nemcsak a színházat kell elhagynom, de nagy-Budapest területén sem maradhatok! A vita után Aczél György szavazásra tette fel a jövőmet! Ekkor Ladányi Ferenc – akit akkor neveztek ki a Madách Színház igazgatójának – jelezte, hogy amennyiben ez lehetséges, ő szerződöt engem...

Sinkovitsné Gombos Katalin

OSVOBOZENÉ DIVADLO

**VOSKOVEC
& WERICH**

DENNĚ